

107506 - Een school is niet verplicht om mee te werken aan een (wijziging van de) omgangsregeling

ADVIES

inzake de klacht van:

de heer A, wonende te B, vader van drie leerlingen van basisschool C te D, klager

tegen

mevrouw E, directeur van basisschool C, verweerster

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij klaagschrift van 15 december 2016, aangevuld op 16, 19 en 21 december 2016 en 18 januari 2017, heeft klager op grond van de voor de school geldende klachtenregeling een klacht tegen verweerster ingediend. Vanuit het secretariaat van de Commissie is telefonisch met partijen overlegd over de gewenste wijze van klachtafhandeling. Naar aanleiding van de uitkomst van deze gesprekken is de klacht ter beoordeling voorgelegd aan de Commissie.

De Commissie heeft de klacht in behandeling genomen op basis van de volgende klachtsamenvatting:

De heer A klaagt erover dat de directeur zich niet neutraal opstelt in de echtscheidingsproblematiek van klager en zijn ex-echtgenote.

Zo stelt hij onder andere dat de directeur:

- verhalen van zijn ex aanneemt zonder dit bij hem te verifiëren;
- de omgangsregeling dwarsboomt;
- dreigt de politie te bellen als klager op school komt;
- ervoor zorgt dat klager niet met leerkrachten kan spreken over de ontwikkeling van zijn kinderen.

Dit zoals verder geïllustreerd in het klaagschrift.

Verweerster heeft op 31 januari 2017 een verweerschrift ingediend, aangevuld op 10 februari 2017.

Op 13 en 14 februari 2017 heeft klager aanvullende stukken ingediend.

Alle stukken zijn in afschrift aan partijen gestuurd.

De mondelinge behandeling van de klacht vond plaats op 15 februari 2017 te Utrecht.

Klager en verweerster verschenen in persoon. Verweerster werd vergezeld door mevrouw F, intern begeleider, mevrouw G, intern vertrouwenspersoon, en de heer H, voorzitter van het College van Bestuur van I (het bevoegd gezag van de school), allen als informant.

Onder handhaving van hun standpunten hebben partijen een nadere toelichting gegeven.

Hetgeen in de stukken en op de zitting naar voren is gebracht is, voor zover relevant voor de oordeelsvorming van de Commissie, beknopt en zakelijk in dit advies weergegeven.

2. DE FEITEN

Klager en zijn ex-echtgenote zijn de gezaghebbende ouders van J (9), K (8) en L (5). De kinderen hebben hun vaste verblijfplaats bij hun moeder.

J en K zijn sinds april 2014 leerling van basisschool C, L sinds augustus 2015. Sinds de echtscheiding zijn diverse instanties betrokken bij de kinderen en hun moeder. In de gemeente M werkt men met de methode 1Gezin1Plan (1G1P). Deze methode is bedoeld om de hulp aan gezinnen die met verschillende hulpverleners te maken hebben te verbeteren. In onderhavig geval is sprake van samenwerking tussen hulpvragers, hulpverleners, politie en school.

Op 30 augustus 2016 heeft de moeder de school bericht dat zij en de kinderen naar een andere plek binnen de gemeente gingen verhuizen.

Op 5 september 2016 heeft er overleg plaatsgevonden in het kader van 1G1P. Klager was daar niet bij aanwezig. Tijdens dit overleg is besloten dat de kinderen niet naar een andere school zouden gaan.

Op 6 en 7 september 2016 heeft de vertrouwenspersoon op school gesprekken gevoerd met de kinderen.

Op 8 september 2016 heeft de school een melding gedaan bij Veilig Thuis. Diezelfde dag heeft er op school een gesprek plaatsgevonden waarbij onder meer klager en de directeur aanwezig waren. Tijdens dit gesprek is klager geïnformeerd over de melding bij Veilig Thuis.

Op 9 september 2016 heeft verweerster klager per brief meegedeeld dat hij het schoolplein en het schoolgebouw alleen mag betreden als de school hem daarvoor toestemming geeft.

Op 27 oktober 2016 heeft de school opnieuw een melding gedaan bij Veilig Thuis.

Op 1 november 2016 heeft een rechtszitting plaatsgevonden over de omgangsregeling. De advocaten van klager en zijn ex-echtgenote hebben in dat kader voorgesteld dat klager de kinderen op vrijdagmiddag van school zou halen en hen op maandagmorgen weer naar school zou brengen.

Bij brief van 8 november 2016 aan de advocaten heeft de school bezwaar gemaakt tegen het voorstel van de advocaten.

Vanaf medio november 2016 hebben klager en de bestuursvoorzitter op diverse manieren gecorrespondeerd over het contact van klager met de school over de kinderen.

Op 28 november 2016 heeft de bestuursvoorzitter klager schriftelijk uitgenodigd voor een gesprek op 6 december 2016 met de huidige leerkrachten van de kinderen, een van de twee intern begeleiders en de bestuursvoorzitter. Klager heeft van deze uitnodiging geen gebruik gemaakt.

Bij beschikking van 29 november 2016 heeft de rechtbank B de omgangsregeling opgeschort in die zin dat de kinderen voorlopig niet bij klager zullen zijn. Tevens heeft de rechtbank de Raad voor de Kinderbescherming verzocht een zogeheten beschermings-onderzoek te doen.

3. VISIE PARTIJEN

Visie klager

Verweerster neemt allerlei verhalen van de ex van klager (en haar hulpverleners) aan zonder deze bij klager te verifiëren en neemt op grond van die verhalen besluiten. Zo heeft verweerster klager er ten onrechte van beschuldigd dat hij de kinderen op een andere school wilde hebben. Het was juist zijn ex die dit wilde. Ook de meldingen bij Veilig Thuis bevatten allerlei zaken die niet op feiten zijn gebaseerd. Dat de vertrouwenspersoon gesprekken met de kinderen heeft gevoerd, is niet aan klager meegedeeld.

Het gesprek op 8 september 2016 zou gaan over de vraag of de kinderen naar een andere school zouden gaan. Maar naar toen bleek was daar al een beslissing over genomen, buiten klager om. Kort voor het gesprek op 8 september 2016 kreeg klager van verweerster te horen dat de school een zorgmelding bij Veilig Thuis had gedaan. Ook bleken er bij dit gesprek allerlei hulpverleners aanwezig te zijn. Klager voelde zich daardoor overvallen en heeft het gesprek ervaren als een ondervraging. Sindsdien is het contact tussen klager en de school verslechterd. Verweerster heeft tot twee keer toe gedreigd de politie te bellen als klager zich op school zou laten zien. Daar bestond geen enkele reden voor, klager heeft nooit iemand van het personeel fysiek of verbaal bedreigd. Het klopt dat klager veel naar de school heeft gebeld. Verweerster liet klager echter geen keuze, omdat zij hem op geen enkele manier te woord wilde staan. Verweerster zorgt er ook voor dat klager niet in gesprek komt met de leerkrachten die de kinderen het vorige schooljaar hadden. Deze leerkrachten waren altijd een vertrouwd aanspreekpunt voor klager. De huidige leerkrachten van de kinderen vertrouwt klager niet. De bemoeienissen van verweerster gaan zelfs zo ver dat verweerster, toen zij vernam dat de advocaten een oplossing hadden bedacht, een brief heeft geschreven met daarin de boodschap dat de school niet aan de voorgestelde oplossing wilde meewerken. Dat maakt duidelijk dat de school wel degelijk een actieve rol speelt in de omgangsregeling. De opmerking van verweerster dat er niets is gedaan met de meldingen bij Veilig Thuis, is niet juist. Er is wel degelijk onderzoek geweest en op grond daarvan mocht klager van Veilig Thuis zijn kinderen weer zien.

Het klopt dat het in het verleden een enkele keer is voorgekomen dat klager de kinderen niet van school heeft opgehaald. Verweerster suggereert dat dat te maken heeft met nalatigheid van klager. Dat is niet zo: er was sprake van overmacht en klager heeft de school dat op het moment zelf direct gemeld.

Anders dan verweerster stelt, heeft klager nooit een aanbod voor een gesprek ontvangen van de bestuursvoorzitter.

Visie verweerster

De school mag geen partij worden in een conflict tussen ouders en zal nooit partij trekken voor een van de ouders. Er wordt daarom geen informatie geverifieerd bij de ene ouder over de andere ouder. De meldingen bij Veilig Thuis zijn gebaseerd op informatie uit het 1G1P-traject en op de verhalen die de kinderen aan het schoolpersoneel vertelden. Voor de eerste melding is advies gevraagd aan de schoolarts en aan Veilig Thuis. Veilig Thuis adviseerde om een melding te doen.

Verweerster begrijpt dat klager zich op 8 september 2016 overvallen voelde door de mededeling dat de school een zorgmelding had gedaan. Dit gesprek zou immers gaan over

schoolkeuze. Vanwege de ernst van een dergelijke melding heeft verweerster ervoor gekozen om klager meteen bij binnenkomst te informeren over de gedane zorgmelding. Van dwarsbomen van de omgangsregeling is geen sprake. De school wil in dit geval geen actieve rol hebben in het vormgeven van de omgangsregeling. Uit het voorstel van de advocaten wordt niet duidelijk hoe de school de veiligheid van de kinderen kon garanderen, bijvoorbeeld als klager de kinderen niet zou komen ophalen, iets wat in het verleden een paar keer is gebeurd. Verder waren de meldingen bij Veilig Thuis nog volop in onderzoek en gaven de kinderen aan bang te zijn voor hun vader en hem niet te willen zien. Bovendien heeft klager een schoolverbod. De school kiest voor de kinderen en heeft geen rol in het conflict tussen de ouders, tenzij de rechter dat vraagt. Maar dat heeft de rechter niet gedaan. Klager heeft toestemming nodig om op school en schoolplein te komen. Als klager zonder toestemming op school komt, zal de school inderdaad de politie inschakelen. Klager heeft niemand bedreigd, maar zich wel intimiderend en verbaal agressief opgesteld richting medewerkers van de school. Zo belde klager veelvuldig en vaak meerdere keren achter elkaar naar school. Ook in eerdere schooljaren verliep het contact met klager trouwens niet altijd even soepel. De bestuursvoorzitter heeft klager uitgenodigd voor een gesprek over zijn kinderen, maar klager heeft tot op heden van die uitnodiging geen gebruik gemaakt. De huidige leerkrachten van de kinderen zijn de beste gesprekspartners als het gaat om actuele informatie over de voortgang van de kinderen. Het verzoek van klager om de leerkrachten van het vorige schooljaar te spreken, wordt daarom niet ingewilligd. Wel is op verzoek van klager een andere intern begeleider aan de gespreksdeelnemers toegevoegd. De uitnodiging voor een dergelijk gesprek blijft onverminderd van kracht.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

Verweerster heeft expliciet aangegeven dat voor de school het belang van de kinderen voorop staat. De stukken en het verhandelde ter zitting geven geen aanleiding om aan die opstelling te twijfelen. Voorts staat vast dat de school op de hoogte was van de problematische (nasleep van de) echtscheiding alsmede van het daarbij betrokken netwerk van hulpverleners (1G1P). Verweerster heeft voldoende aannemelijk gemaakt dat de beide door de school gedane zorgmeldingen zijn gebaseerd op informatie die de school heeft verkregen op grond van de eigen ervaringen met de kinderen. De Commissie merkt daarbij op dat een interne vertrouwenspersoon in het kader van een mogelijke zorgmelding vanuit zijn of haar professionele deskundigheid gesprekken mag voeren met leerlingen. Toestemming van de ouders is daarvoor niet vereist.

Het is begrijpelijk dat klager zich op 8 september 2016 overvallen heeft gevoeld toen verweerster hem informeerde over de gedane zorgmelding. Dat betekent echter niet dat de school alleen maar naar de verhalen van zijn ex-echtgenote heeft geluisterd en deze voor waar heeft aangenomen. Daarvan is de Commissie niet gebleken. Wel moet worden opgemerkt dat, indien een school het voornemen heeft om een melding te doen bij Veilig Thuis, zij de ouders daarvan vooraf op de hoogte dienen te stellen (stap 3 van de meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling). Dat heeft onder meer als doel om eventuele onjuistheden te kunnen corrigeren. Slechts in bijzondere omstandigheden, bijvoorbeeld wanneer de veiligheid van het

kind in het geding is, hoeft de school ouders niet vooraf te informeren. De Commissie stelt vast dat verweerster klager niet vooraf heeft geïnformeerd over de melding bij Veilig Thuis. Zij heeft daarvoor geen gegronde reden aangevoerd. Dat maakt de klacht niet gegrond, maar is wel een aandachtspunt voor de school.

Voorts overweegt de Commissie dat de school, juist omdat voor de school voorop staat dat zij geen partij wil kiezen voor een van de ouders, geen rol wil spelen in de omgangsregeling. Zij zou daarmee immers alsnog het conflict tussen ouders ingezogen worden. De school heeft hierin beleids- en beslissingsvrijheid en heeft na weging van de diverse belangen gesteld dat zij geen medewerking wil (en kan) verlenen aan het voorstel van de advocaten tot wijziging van de omgangsregeling. De school heeft dat op correcte wijze meegedeeld aan de advocaten. De rechtbank heeft, zo blijkt uit zijn beschikking, het standpunt van de school meegewogen bij zijn beslissing de omgangsregeling tot nader order op te schorten. Het is uiteindelijk aan de ouders om hierin een oplossing te vinden. Daarbij komt dat, als de school zou meewerken aan de voorgestelde omgangsregeling, het aan klager opgelegde toegangsverbod gedeeltelijk zijn werking zou verliezen. Al met al kan niet worden geconcludeerd dat de school de omgangsregeling dwarsboomt.

Wat betreft het schoolverbod voor klager en de daarmee samenhangende waarschuwing van school om de politie te bellen als klager toch op school verschijnt, overweegt de Commissie dat klager heeft aangegeven dat zijn houding voortkomt uit boosheid, wanhoop en wantrouwen. Gezien de situatie kan de Commissie zich die emoties voorstellen. Dat neemt niet weg dat het eveneens voorstelbaar is dat de wijze van communiceren van klager op het schoolpersoneel intimiderend en agressief overkomt. Daarnaast legt klager met onder meer zijn vele telefoontjes een buitenproportionele claim op de school. Aangezien de school ook verantwoordelijk is voor de belangen en de veiligheid van andere kinderen, ouders en het personeel, is het niet onbegrijpelijk en niet klachtwaardig dat de school klager een toegangsverbod heeft opgelegd en hem heeft gewaarschuwd dat de politie zal worden ingeschakeld als klager zonder toestemming op school verschijnt.

De Commissie stelt ten slotte vast dat uit het dossier blijkt dat de bestuursvoorzitter klager heeft uitgenodigd voor een gesprek met de huidige leerkrachten van zijn kinderen en hun voormalige intern begeleider. De brief met daarin de uitnodiging maakt deel uit van het overgelegde dossier. Dat de uitnodiging mogelijk niet tegemoetkomt aan de wensen van klager, betekent niet dat hij niet is uitgenodigd voor een gesprek. Het aanbod van de bestuursvoorzitter is redelijk te noemen, er is objectief gezien geen aanleiding of noodzaak om bij het voorgestelde gesprek ook leerkrachten uit eerdere schooljaren te betrekken. Het wantrouwen van klager vormt daarvoor onvoldoende reden. Voor het overige is niet gebleken dat de school klager onvoldoende informeert over de voortgang en ontwikkeling van zijn kinderen.

Een en ander leidt tot de slotsom dat de Commissie de klacht ongegrond zal verklaren.

5. OORDEEL VAN DE COMMISSIE

De Commissie komt op grond van bovenstaande overwegingen tot het oordeel dat de klacht ongegrond is.

6. AANBEVELINGEN VAN DE COMMISSIE

De Commissie ziet geen aanleiding tot het doen van aanbevelingen.

Aldus gedaan te Utrecht op 21 maart 2017 door mr. W.C. Oosterbroek, voorzitter, drs. L.F.P. Niessen en drs. M.H.W.C. Voeten, leden, in aanwezigheid van mr. J.J. van Beek, secretaris.

mr. W.C. Oosterbroek
voorzitter

mr. J.J. van Beek
secretaris